

Obrazloženje prijedloga s opisom znanstvene vrijednosti predloženog rada i njegov doprinos području istraživanja

Melanom je najagresivniji oblik raka kože. Unatoč značajnom napretku u liječenju posljednjeg desetljeća, otpornost na protutumorske lijekove često predstavlja izazov. Upravo zbog toga su potrebna daljnja istraživanja staničnih puteva i proteina uključenih u odgovor melanoma na terapiju. Tumor-supresorski protein p53 je transkripcijski faktor koji u stresu usmjerava stanicu u zaustavljanje staničnog ciklusa ili staničnu smrt, a uključen je i u autofagiju, senescenciju i DNA popravak. Zbog svega navedenog i činjenice da je promijenjen u više od 50% tumora, naziva se i čuvar genoma. Zanimljivo je da je p53 rijetko mutiran u melanomu, međutim, ne obavlja svoju tumor-supresorsku funkciju. p53 je dio veće porodice p53 koja sadrži i transkripcijske faktore p73 i p63, a u novije vrijeme, istraživači su počeli cijeniti važnost izoformi ove porodice kao potencijalnih modulatora p53-ovisnih staničnih odgovora. Naime, korištenjem alternativnih promotora te alternativnim prekrajanjem *TP53* eksprimira 12, a p73 teoretski 35 izoformi različitih struktura i funkcija. U predloženom radu analizirali smo gensku i proteinsku ekspresiju izoformi p53 i p73 u panelu melanomskeh stanica čovjeka različitih mutacijskih statusa gena *TP53* i *BRAF*. Uočili smo da stanične linije melanoma izražavaju široki spektar izoformi p53 i p73, s Δ160p53α kao najvarijabilnijom. Također, pokazali smo da terapijski pristupi koji oštećuju DNA, kao što su kemoterapeutici cisplatina, etopozid, doksurubicin, dakarbazin ili γ-zračenje, mogu utjecati na promjenu njihove ekspresije. Dodatno smo željeli istražiti najmanje p53 izoforme Δ160p53α, Δ160p53β i Δ160p53γ uz pomoć stabilnih klonova p53 nul-stanica H1299 s *de novo* ekspresijom koje smo generirali uz pomoć lentivirusnih vektora. Naši pokusi su pokazali po prvi put da se Δ160p53α, i u manjoj mjeri Δ160p53β, mogu regрутirati na kromatin, te da se Δ160p53γ može smjestiti u perinuklearnim žarištima; štoviše, sve izoforme Δ160p53 mogu potaknuti proliferaciju i *in vitro* migraciju. Na kraju, kontinuiranim izlaganjem dviju melanomskeh staničnih linija čovjeka BRAF-inhibitoru razvili smo otporne linije i utvrđili da imaju promijenjenu ekspresiju izoformi p53 i p73, točnije, povećanu ekspresiju potencijalno proonkogenog Δ40p53β i smanjenu ekspresiju tumor-supresivnog TA_p73β.

Razina ekspresije izoformi članova porodice p53 bi mogle biti informativne kod pacijenata oboljelih od raka, posebice melanoma, pa bi se njihova analiza mogla smatrati bitnom u personaliziranoj medicini. Promjene razine ekspresije specifične izoforme (tj. visok Δ40p53β ili nizak TA_p73β) mogle bi biti koristan biomarker u predviđanju djelotvornosti liječenja. Konačno, u klinici bi se mogle upotrebljavati male molekule za blokiranje translacije s alternativnog promora ili za smanjenje količine specifične onkogene izoforme za koju se pokazalo da je visoko eksprimiran u tumorskim tkivima.